

UPROSTŘED BOJE

CECIL J. duCILLE

(Harrachov, září 2007)

Chvála Bohu. Musíme Bohu vzdávat chválu za výsadu, že jsme se mohli připojit přes internet. Dnešního rána ďábel bojoval proti tomuto kázání, nadělal spoustu problémů. Ráno mi úplně přestal fungovat počítač, a tak Bůh musel „vzkřísit“ jiný počítač, který jsem už rok nepoužíval. Děkujeme Bohu za všechny, kteří vydrželi až do této chvíle, kdy se blížíme k závěru konference. Věříme, že Bůh má pro nás dnešního večera něco zvláštního, a modlíme se, abychom byli schopni předat Boží hlas. Možná je to tak z Boha, že mě díky technickým potížím nevidíte, a můžete vidět Ježíše. Upřeme své oči na Ježíše, když dnešního večera vstoupíme do Božího slova. Dovolte, abych se ohlédl zpátky a věci, které byly na konferenci zmiňovány, shrnul do jednoho místa, na které nás chce Ježíš přivést.

Mám nyní na mysli obraz jednotlivých hvězd, které bratr Klusoň kreslil na tabuli. A přichází mi verš, který říká: Shromáždím všechny, kteří jsou na nebesích i na zemi, v Kristu Ježíši.¹ To místo, shromaždiště, je v Kristu. Jakmile se dostaneme do Krista, jsme velmi blízko těm, kteří jsou také v Kristu. Je to místo Boží slávy, a ta nás činí jedno. V 17. kapitole Janova evangelia Bůh říká: „Dám jim slávu, kterou jsem měl, když jsem byl u Otce.“² To je ta Boží sláva a pomazání, které nás činí jedno. Víte, je jedno, kolik řekneme slov, ale pomazání proudí skrze bratří, kteří se shromáždili, aby byli jedno. Modlíme se v tuto chvíli, aby Boží pomazání sestoupilo na celé shromáždění, na každého z těch, kdo slyší můj hlas. Pomazání není pocit, to je přítomnost. Když Adam chodil po zahradě s Bohem, vnímal a cítil Boží přítomnost, a ta při něm zůstávala.

¹ Efezským 1:10 – „Aby v dokonání plnosti časů v jedno shromáždil všecko v Kristu, buďto nebeské věci, buďto zemské.“

² Jan 17:22 – „A já slávu, kterouž jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jakož i my jedno jsme.“

Chci hovořit o boji, o boji, do kterého jsme v této době zataženi, o válce se satanem. Chci vám povědět o změně, kterou d'ábel v boji učinil, aby nás mohl napadnout na vyšší rovině. Když Boží synové povstanou z přízemní roviny, když povstanou výše, v té chvíli je d'ábel nemůže napadat, tak jak byl zvyklý. Aby nás mohl napadnout, potřebuje povznést boj na vyšší rovinu. Rád bych k tomu přečetl z 6. kapitoly epištoly Efezským. Čtu od desátého verše:

„Dále pak, bratří moji, posilňte se v Pánu a v moci síly jeho. Oblect se v celé odění Boží, abyste mohli státi proti útokům d'ábelským. Neboť není bojování naše proti tělu a krvi, ale proti knížatsvu, proti mocnostem, proti světa pánům temností věku tohoto, proti duchovním zlostem vysoko. A protož vezměte celé odění Boží, abyste mohli odolati v den zlý, a všechno vykonajíce, státi. Stůjtež tedy, majíce podpásana bedra svá pravdou, a oblečení jsouce v pancíř spravedlnosti, a obuté majíce nohy v hotovost evangelium pokoje, a zvláště pak vezmouce štít víry, kterýmž byste mohli všechny šípy ohnivé nešlechovníka toho uhasiti. Lebku také spasení vezměte, i meč Ducha, jenž jest slovo Boží.“

Boží Slovo nám ukazuje, že nikdo nemůže jít do boje bez zbroje, a přežít. Boží Slovo nám také ukazuje, že nebojujeme proti lidským bytostem, nebojujeme proti lidem, ale jsme v zápase s duchovními mocnostmi, princí a knížaty. Když jsme měli problém s připojením na vaši konferenci, tak jsem se začal modlit. A co mi přišlo – slovo poznání, že d'ábel je tím knížetem v povětrí. Slovo povětrí na jednu stranu označuje vzduch, to, co dýcháme, na druhou stranu mluví o prostoru, kde se pohybují vlny, které přenášejí naše signály. Kdybychom studovali Písmo, viděli bychom, že místo, kde budeme zápasit s d'áblem, není země, ale vyšší místo – povětrí. Boží Slovo nám ukazuje, že budeme muset z povětrí d'ábla vyhnat a vytlačit a povětrí zaujmout pro Boží království. Pojdme se na ty verše podívat, abyste to, co říkám, měli podloženo Písmem. Podívejme se do 12. kapitoly Zjevení. Budeme číst od sedmého verše, abychom potvrdili to, co tady říkáme:

„I stal se boj na nebi: Michal a andělé jeho bojovali s drakem, a drak bojoval i andělé jeho.“ A další verš říká: *„Ale nic neobdrželi, aniž jest nalezeno více místo jejich na nebi.“* Mluví to o tom, že bojovali a že na tom místě, v nebi, to je to místo povětrí, už pro ně nebyl prostor a byli z něj vyvrženi. *„I svržen jest drak ten veliký, had starý, kterýž slove d'ábel*

a satanáš, svodící všecken okršlek světa; svržen jest, na zem, i andělé jeho s ním svržení jsou. I slyšel jsem hlas veliký, řkoucí na nebi: Nyní stalo se spasení, i moc, i království Boha našeho, a moc Krista jeho; nebo svržen jest žalobník bratří našich, kterýž žaloval na ně před obličejem Boha našeho dnem i nocí. Ale oni svítězili nad ním skrze krev Beránka, a skrze slovo svědectví svého, a nemilovali duší svých až do smrti.“

V nebi je boj, válka. Ustanovili jsme skutečnost, že nebe je místo církve, místo, kde se nacházíme. Vidíme, že v nebi není prostor pro tělesné křesťany, protože ďábel a jeho andělé budou z toho místa vyvrženi na zem, aby se tam potýkali s tělesnými lidmi, s lidmi, kteří milují tělesnost. To nám ukazuje, že když bude ďábel vyvržen do oblasti země, nebude napaden jenom svět, ale také tělesní křesťané, křesťané vnějšího království, kteří budou nalezeni vně potom, kdy budou zavřeny dveře.³ A hostina, večeře Páně, reprezentuje, řekněme, vyšší vztah s Bohem, vyšší místo vztahu s Bohem. Tak jako hvězdy cestují nahoru do obecenství s Kristem, tak se tito lidé zavírají do místnosti, kde je večeře, obecenství s Bohem.

Podívejme se zpátky do 12. kapitoly, do prvního verše: *„I ukázal se div veliký na nebi: Žena oděná sluncem, pod jejímiž nohama byl měsíc, a na jejíž hlavě byla koruna dvanácti hvězd.“* Boží Slovo nám říká, že v Kristu není ani muž ani žena, ani Žid ani Řek, ani bílý ani černý, v Kristu není žádného rozdílu.⁴ Ale v této kapitole se píše, že na nebi byla žena. Dovolte mi odskočit k jinému verši, který nám to vysvětlí a ukáže, než budeme pokračovat. Pojděme se podívat do Efezským 3:8-10: *„Mně nejmenšímu ze všech svatých dána jest milost ta, abych mezi pohany zvěstoval ta nestihlá bohatství Kristova.“* Chci v tuto chvíli oslovit ty z vás, kteří máte pocit, že nejste nic, že nic neznamenate, že nemáte žádnou hodnotu. Ďábel se vám tyto lži snaží namluvit, ďábel se snaží křesťana strhnout k zemi, aby byl nepoužitelný, ale to je lež. A tak apoštol Pavel vám tady říká, když říká „mně nejmenšímu ze všech“, že nemůžete být menší než byl on, protože on byl vrahem. Vraždil křesťany a dělal spoustu zlých věcí, a tak na tom nemůžete být hůř, než byl on. Říká: „Nemůžete být menší, než jsem já; a podívejte se, mně Bůh požehnal

³ Matouš 25:10-12

⁴ Galatským 3:28 – „Neníť ani Žid, ani Řek, ani slouha, ani svobodný, ani muž, ani žena. Nebo všickni vy jedno jste v Kristu Ježíši.“

a dal, abych zvěstoval nevystižitelná bohatství Kristova.“ Verš 9: „A vysvětlil všechněm, jaké by bylo obcování tajemství skrytého od věků v Bohu, kterýž všechno stvořil skrze Ježíše Krista, aby nyní oznámena byla knížatstvu a mocem na nebesích skrze církvev rozličná moudrost Boží.“

Bůh zde mluví o církvi. Ve 12. kapitole Zjevení mluví o církvi a o dvanácti hvězdách, které jsou okolo ní. Mluví o dvanácti kmenech Izraele a o tom, že každý z nás má část kmene v sobě. „A jsuci těhotná, křičela, pracující ku porodu, a trápěci se, aby porodila.“ Víte, někteří z nás jsou těhotní, aniž by to věděli. Bůh říká, že na konci věků bude církvev těhotná další církvi. A církvev, která bude zplozena, se nazývá pacholík. Každá církvev, když se mluví o typologii, je vždycky popisována jako žena. A tak nám Bůh říká, že přichází změna. Přichází změna ve vnímání církvev a my musíme být na tu změnu připraveni. Když vstoupila nevěsta do komůrky, vyšla z ní potom jako jiná osoba. Už to nebyla nevěsta, ale byla to nevěsta a Kristus, kteří byli jedno. Víte, někdy se díváme na slabosti církvev, protože jsme uprostřed ní. A když se díváme na církvev a její slabosti, tak slabosti rostou a zdají se nám tak veliké, že skrze ně nejsme schopni vidět Boží slávu, která je ukryta v lůnu církvev. Bolesti, kterými prochází církvev, jsou porodní bolesti, kterými prochází žena, když rodí dítě.

Ukážu vám tajemství a věřím, že už dále nebudete tuto situaci vnímat špatně. Bůh je život. A tak jako Bůh je život, satan je hřích a smrt. Rozumějte prosím tomu, že život je v rozporu a pracuje proti tomu, co nazýváme hříchem a smrtí. A proto krev Ježíše Krista je Božím životem. Abychom něco vysvobodili z moci smrti, je potřeba, abychom použili život, a jím smrt vytlačili. Pokud nemáte dostatek života k tomu, abyste se poprali nebo jednali s nějakou konkrétní situací, tak nad ní nezmůžete, a já vám řeknu proč. Jsou určité mocnosti, které d'ábel drží v ruce. A pevnosti, o kterých hovoříme, nemohou být poraženy nebo dobyty, pokud nemáme odpovídající míru života. Říkal jsem si, proč duchové mají přístup na určitá místa, a pochopil jsem, že k určitým místům nebo lokalitám jsou vázáni duchové nebo duchovní mocnosti, které tam přicházejí a sytí se tam. Abychom byli schopni je vyhnat (jak jsme to četli v osmém verši 12. kapitoly Zjevení), sesadit je z nebe, potřebujeme k tomu mít odpovídající míru života. Když jsem poprvé slyšel bratra Grovera, jak chodí na různá místa a vyhání duchy, tak jsem moc

nerozuměl, co je to za službu, jaký to má účel a proč to dělá. Ale potom jsem si vzpomněl na příběh ženy, která přišla a dotkla se Kristova roucha. V tu chvíli z Něho vyšel život a vyhnal smrt a temnotu, která byla v ní. To je důvod, proč Boží Slovo říká, že nemilovali svůj život až do smrti.⁵

Měl jsem zkušenost, která na to poukazovala – moje švagrová měla obrnu a byla tak nemocná, že umírala. Přišel ke mně Bůh a vedl mě do nemocnice, kde ležela, abych jí přinesl uzdravení. Když jsme přišli na jednu křižovátku, tak se anděl na mě obrátil a říká: „Kdo za to zaplatí?“ Byl jsem zaskočen, ale poměrně rychle jsem odpověděl: „Já, já zaplatím.“ A jako kdybych v tu chvíli cítil, že jsem vydal svůj život. Pak jsme v té vizi přišli do nemocnice a anděl mě přivedl na místo, kde moje švagrová ležela, a řekl mi, abych na ni vložil ruku. Vložil jsem na ni ruku a řekl jsem: „Ve jménu Ježíše Krista,“ a ona v tu chvíli vstala a byla z obrny uzdravena. Potom jsem pochopil, že kdybych v tu chvíli neměl dostatečnou energii, dostatek života a ctnosti v sobě, a modlil se za ni, v tu chvíli bych se octl na jejím místě. Víte, Bůh mi řekl, abych se za ni postil sedm dní, a tato zkušenost se stala během sedmidenního půstu. Jinými slovy, v té jakoby duchovní bance jsem neměl dost na to, abych mohl zaplatit, a tak jsem se musel modlit a postit, aby našetřil a získal dost moci a autority, abych to mohl provést.

A tak apoštol Pavel vyučuje naše bratry, vyučuje nás a říká, že naše bojování není proti tělu a krvi, ale proti mocnostem, silám a autoritám, které jsou na vysokých místech. Pamatujme na verš, o kterém jsme mluvili, Efezským 5:16, abychom vykupovali čas, neboť dny jsou zlé. Někteří z nás zapomínají na to, že žijeme v duchovní oblasti a že celá situace je čím dál duchovnějši. Víte, cokoliv se nám stane, tak první, co nás napadne, je, že běžíme k nějakému doktorovi. Nemám nic proti doktorům, ale chci vám říct, že kdybych byl vydán jen doktorům, tak už jsem dávno mrtvý. A ještě je potřeba říct, že když jsme byli většinu svého života na misijním poli, tak tam často nebyli k dispozici žádní doktoři. A tak jsme se museli naučit čekat na Boha, aby nám pomohl, aby se nás zastal v každé věci.

⁵ Zjevení 12:11 – „Ale oni svítěžili nad ním skrze krev Beránka, a skrze slovo svědectví svého, a nemilovali duší svých až do smrti.“

Chtěl bych se vrátit do 12. kapitoly Zjevení, ale rád bych také dal prostor na nějaké otázky, a vím, že bohužel nemáme čas, abychom probrali všechny myšlenky ohledně duchovního boje. Třetí verš: „*I vidín jest jiný div na nebi. Nebo aj, drak veliký ryšavý ukázal se, maje hlav sedm a rohů deset, a na těch hlavách svých sedm korun.*“ Drak, jak se píše ve verších 7, 8 a 9, je sám satan. Chtěl bych, abychom porozuměli, jak je napsané Boží Slovo. Když se mluví o drakovi, tak se nemluví jenom o satanovi, ale o celém jeho království. Vzpomeňte si na Efezským, jak jsme četli o mocnostech, knížatech a silách temnosti. Chci říct, že když s vámi d'ábel bojuje, tak s vámi nebojuje jenom na přirozené rovině v přirozených věcech, ale bojuje s vámi na rovině mentální, psychologické, ve věcech, které se týkají vaší mysli. Poté, co d'ábel přistoupil k Evě, Eva vyznala, že ji d'ábel podvedl. Uvědomujete si, že jí provedl něco nadpřirozeného, jako by ji zhypnotizoval a způsobil, že viděla něco, co nebylo reálné, že viděla ve své mysli něco jiného? Víte, někdy to funguje tak, že něco slyšíte a dospějete k závěru, který není to, co jste slyšeli. Dostalo se vám jakéhosi podvodu, když jste neslyšeli to, co si myslíte, že jste slyšeli.

V Příslovích nám Bůh radí, abychom střežili svá srdce se vší pílí, protože z něho vycházejí prameny života. Pro ty, co si píšou poznámky, je to Přísloví 4:23: „*Především, čehož se stríci sluší, ostříhej srdce svého, nebo z něho pochází život.*“ Musíme tomu porozumět v souvislosti s následujícím, 24. veršem, který říká: „*Odlož od sebe převrácenost úst, a zlost rtů vzdal od sebe.*“ Musíme si uvědomit, že d'ábel pracuje tím způsobem, že ovlivňuje naši mysl. Když je nám něco nepohodlné, tak najednou jakoby slyšíme něco, co nebylo vyřčeno. V tuto chvíli se d'ábel snaží s námi bojovat a pracuje na naší mysli, pracuje skrze jednotlivce, lidi, organizace, vlády, a někdy dokonce skrze církevní organizace. Potřebujeme se modlit za svou mysl a potřebujeme upřít svou mysl na Boha, tak abychom nebyli svedeni žádnou věcí k tomu, co je tělesné.

Ve třetím verši se píše: „*I vidín jest jiný div na nebi...*“ To ukazuje, že tím drakem je d'ábel, a pokud „na nebi“ se vztahuje k předchozím veršům, tak nám to ukazuje, že d'ábel se nachází v církvi. A tady se píše, že má sedm hlav a deset rohů. Uvědomujeme si, že Bůh tady mluví o d'áblu, který je v církvi? Hned vám to ukážu. V druhé části verše se píše, že měl sedm hlav, deset rohů a na hlavách sedm korun. Zároveň byl v nebi.

Podívejme se na 13. kapitolu Zjevení na první verš a na poslední verš 12. kapitoly: „*I stál jsem na písku mořském. I viděl jsem šelmu vystupující z moře, kteráž měla sedm hlav a deset rohů. A na rozích jejích deset korun, a na hlavách jejích jméno rouhání.*“ Jaký je zde rozdíl? V čem je rozdíl? Rozdíl mezi šelmami je v tom, že ta první měla sedm korun na hlavách – koruna na hlavách mluví o autoritě a moci – ale druhá šelma ve Zjevení 13 měla sedm hlav a deset rohů, a deset korun měla na rozích. Jaký je v tom rozdíl? Hlavy mluví o organizacích. Když vidíme draka se sedmi hlavami a deseti rohy a vidíme, že koruny, které mluví o moci, byly na hlavách draka, tak pokud hlavy reprezentují organizace, rohy reprezentují lidi nebo muže, kteří řídí organizace.

Podívejme se tedy na šelmu „církevní“, která je v nebi, a na druhou, světovou nebo světskou šelmu, která je ve světě. Vidíme, že ta šelma má sedm organizací, které vede deset lidí, mužů, a ti muži mají moc, mají koruny. „*Byla pak šelma ta, kterouž jsem viděl, podobná pardovi, a nohy její jako nedvědí, a ústa její jako ústa lvová. I dal jí drak sílu svou, a trůn svůj, i moc velikou.*“ (Zj 13:2) Evropská politická šelma bude mít sedm organizací, které povede deset mužů, a těm mužům bude dána moc.

Ve třetí verši 12. kapitoly čteme, že ryšavý drak chtěl škodit církvi. Aby Bůh zabránil zničení církve, chce zplodit církev, která bude na vyšší úrovni, a ta se nazývá pacholík. Verše 5 a 6 nám říkají, že církev, žena, nebude zničena, že bude muset projít velikým soužením, ale nebude zničena. A pátý verš říká: „*I porodila syna pacholíka, kterýž měl spravovati všechny národy prutem železným. I vytržen jest syn její k Bohu a k trůnu jeho. A žena utekla na poušť, kdež měla místo od Boha připravené, aby ji tam živili za dnů tisíc dvě stě a šedesát.*“

Zde čteme o posledním boji, kde bojuje ďábel a církev, Boží lid, v poslední bitvě, která se nazývá bitva u Armagedonu. Ve verši sedm Bůh říká, že nám přivede pomoc, že nebudeme bojovat sami, že nám přivede na pomoc andělské mocnosti. Tím nám ukazuje, že duchovní boj byl pozdvižen o úroveň výš, než se předtím nacházela žena. A tak se tady píše v osmém verši: „*Ale nic neobdrželi, aniž jest nalezeno více místo jejich na nebi.*“ Chvála Bohu za to, v církvi už nebude žádný prostor pro ďábla, aby nás pokoušel a zkoušel nás. Verš 9: „*I svržen jest drak ten veliký, had starý, kterýž slove ďábel a satanáš, svodící všecken okršlek světa; svržen jest na zem, i andělé jeho s ním svrženi jsou.*“ A ve 14. verši se píše: „*Ale*

dána jsou té ženě dvě křídla orlice veliké, aby letěla od tváři hada na poušť, na místo své, kdež by ji živili do času a časů, a do půl času.“

Chvála Bohu, doufám, že jsem vás příliš neunavil. V evangeliu Matouše se píše, že až do poslední chvíle nevěděli, že přišla potopa. Možná byste si řekli, proč by Boží lid neměl vědět, že má přijít atomová válka? Nominální církev se na žádnou kalamitu nepřipravuje, neví o tom. Ale pouze skrze církev mají být mocnosti vyučeny Boží moudrosti. Musíme pochopit, jaké výzvě čelíme. Čelíme výzvě, že ďábel věří, že nás může zničit. Ďábel se dnešního dne dívá na Boží syny s pohrdáním a myslí si, že nic nejsme. Díky Bohu, mám naději, že budu mezi těmi, kteří ho ve velmi blízké době přemohou. Chvála Bohu, že nám dává moc nad mocí nepřítele, a nebude nic, co by nás mohlo ranit. Chvalme Boha za výsadu, která nám byla dána, za úžasný boj, ve kterém se nacházíme, že můžeme trpět, proto abychom získali duchovní moc. Boží Slovo říká, že ti, kteří s Ním chtějí vládnout, s Ním musí i trpět.⁶ Chce-li žena porodit dítě, musí projít porodními bolestmi. Jde o získání moci života. Když Boží moc dojde do svého vrcholu, musí přijít závěr. Když se modlíte a říkáte: „Bože, požehnej mi, požehnej mi,“ co vlastně žádáte? Žádáte, aby vám Bůh dal větší moc, ale také žádáte, aby vás provedl utrpením, které vede k jejímu získání. Bůh je tak veliký, že moc, kterou má, musí naředit, aby s námi vůbec mohl jednat. Pokud zvyšují úroveň své moci síly temnoty, tak i my, chceme-li je porazit, musíme nechat vyrůst svou moc. Ale Boží moc má kapacitu hliněné, zemské nádoby zničit. Pokud Boží moc v její čisté podobě nepřijmeme do proměněných nádob, do proměněných osobností, pak Boží dílo nevykonáme.

V epištole Židům se píše, že naši bratří nemohli vykonat určitou práci bez nás a že na nás museli počkat.⁷ Nemohli ji bez nás vykonat, a tak nás pozorují a jsou s námi, aby mohli být skrze nás vyučeni moudrosti a vysvobozeni. Protože určitá úroveň moci bojuje proti jiné úrovni moci – a to je boj, který nazýváme bojem u Armagedonu. Všichni, kteří jsou v Bohu, ti, kteří jsou na zemi, i ti, kteří jsou na nebi, se shromažďují v Něm. Boží Slovo říká, že je to Michael se svými svatými,

⁶ 2. Timoteovi 2:12 – „A trpíme-liť, budeme také spolu s ním kralovati; pakli ho zapíráme, i on nás zapře.“

⁷ Židům 11:40 – „Protože Bůh něco lepšího nám obmyslel, aby oni bez nás nepřišli k dokonalosti.“

se svými anděly. Reprezentuje to Boží království včetně nás na zemi. A tak to první, co potřebujeme udělat, je vytlačit ďábla z našeho království. Chvála Bohu. Haleluja.

Máte-li otázky, pojďme k nim nyní přistoupit.

OTÁZKY A ODPOVĚDI:

OTÁZKA: Bratr říkal, že ti, kteří zemřeli v Kristu, čekají na své vysvobození. Znamená to, že po své smrti, když člověk ztratí tělo, je možné pokračovat v práci spasení, i když je duše bez těla?

ODPOVĚĎ: Práce spasení pokračovat nemůže, ale může pokračovat práce růstu, protože ještě nedošlo ke zdokonalení, k dokončení. (Viz Židům 11:35-40)

OTÁZKA: Copak není spasení totéž co vysvobození?

ODPOVĚĎ: Je zjevné, že spasení je jedna věc, a vítězení je věc druhá. Potom, co jste byli spaseni, musíte vítězit nad různými věcmi, to je hezky vidět v Židům, 11. kapitola, 40. verš. Tam se říká, že bratři, kteří šli před námi, Pavel, Jakub, Jan a další, zemřeli, aniž by byli schopni překonat všechny duchy. Boží Slovo říká, že až v poslední generaci budeme schopni plně porazit ďábla, a to je to, o čem 40. verš mluví. A můžeme se podívat i do následující 12. kapitoly, prvního verše, kde se píše, že oni jsou v probíhající boj nadále s námi: *„Protož i my, takový oblak svědků vůkol sebe majíce, odvrhouce všelike břímě, i snadně obkličující nás hřích, skrze trpělivost konejme běh uloženého nám boje.“* Takže zatímco bojujeme, kolem nás je oblak svědků.

OTÁZKA: V jednom slově během konference se mluvilo o tom, že máme získat Boží touhy. Víím, že mysl proměníme skrze čtení Božího Slova a emoce změním skrze půst, ale jak získáme správné touhy?

ODPOVĚĎ: Čtení Božího Slova v tobě vytvoří zbožnou touhu, protože Bůh ti ukáže, že máme být jako On, že v nás bude mluvit, že v nás bude chodit. Když budeš číst Boží Slovo, které se týká těchto veršů, tak v tobě vytvoří touhu po tom, abys byla jako On. Je to právě slyšení Božího Slova, které nám dává víru. Když to vidíme v Božím Slově a věříme tomu, tak to v nás stvoří touhu. Budeme to chtít, budeme chtít být jako On.